EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 5.9.2006
KOM(2006) 485 lopullinen

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2007

(komission esittämä)

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

- **Ehdotuksen tavoitteet**

Tämän ehdotuksen tavoitteena on vahvistaa Itämeren kaupallisesti tärkeimpien kalakantojen kalastusmahdollisuudet jäsenvaltioiden kesken vuodeksi 2007.

- **Yleinen tausta**

Elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20. joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 mukaisesti yhteisellä kalastuspolitiikalla varmistetaan sellainen elollisten vesiluonnonvarojen hyödyntäminen, joka luo talouden, ympäristön ja sosiaalisten tekijöiden osalta kestävät olosuhteet. Tärkeä väline näiden tavoitteiden saavuttamisessa on kalastusmahdollisuuksien vuosittainen vahvistaminen suurimpien sallittujen saaliiden (TAC), kiintiöiden ja pyyntiponnistusrajoitusten muodossa.

Lainsäädännön yksinkertaistamiseksi ja selkeyttämiseksi Itämeren kalastusmahdollisuudet vahvistettiin ensimmäisen kerran erillisellä asetuksella vuonna 2006 eli eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2006 22. joulukuuta 2005 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 52/2006.

Kansainvälinen merentutkimusneuvosto (ICES) antoi vuoden 2007 kalastusmahdollisuuksia Itämerellä koskevan lausuntonsa kesäkuussa 2006. Yhteisö neuvotteli tämän tieteellisen lausunnon pohjalta TACeista, kiintiöistä ja niihin liittyvistä edellytyksistä Venäjän federaation kanssa uuden kahdenvälisen kalastussopimuksen laatimisen yhteydessä. Sopimus parafoitiin heinäkuussa 2006. Sopimus ei tule muodollisesti voimaan ennen kuin molemmat sopimuspuolet ovat sen tehneet. Yhteisön osalta tämä tapahtuu, kun neuvosto hyväksyy komission ehdotuksesta päätöksen. Sopimuspuolet ovat kuitenkin sopineet, että yhteisiä kalakantoja koskevia hoitotoimenpiteitä sovelletaan jo 1. päivästä tammikuuta 2007 soveltamalla sopimusta väliaikaisesti [kirjeenvaihtona]. Yhteisön ja Venäjän federaation sopimat hoitotoimenpiteet ovat yhteisen kalastuspolitiikan mukaisia.

Ehdotuksessa on kolme osaa, jotka ovat tärkeitä Itämeren kalastuksenhoidossa vuonna 2007: TACien ja kiintiöiden vahvistamista koskeva osa, pyyntiponnistusrajoituksia koskeva osa ja edellisiin liittyviä teknisiä ja valvontatoimenpiteitä koskeva osa.

Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) hiljattain antamassa tieteellisessä lausunnossa todettiin, että Itämeren molemmat turskakannat kärsivät kestämättömästä hyödyntämisestä. ICES on suosittanut, että itäistä kantaa ei pitäisi kalastaa lainkaan vuonna 2007 ja että olisi laadittava elvytyssuunnitelma ja noudatettava sitä. Tästä syystä tavoitteena on vahvistaa monivuotinen suunnitelma Itämeren turskakantojen kalastuksen hoitamiseksi pitkällä aikavälillä sen varmistamiseksi, että Itämeren turskakantojen hyödyntäminen on yhteisen kalastuspolitiikan kestäviin taloudellisiin, ympäristöllisiin ja sosiaalisiin olosuhteisiin liittyvien yleistavoitteiden mukaista. Komissio esitti hiljattain ehdotuksen tällaista

suunnitelmaa koskevaksi neuvoston asetukseksi[1]. Nyt käsiteltävänä olevassa ehdotuksessa kyseisen turskakannan elvyttämisen yhteydessä esitetyt seurantaan, tarkastuksiin ja valvontaan liittyvät toimenpiteet ovat edellä mainitussa ehdotuksessa esitettyjen toimenpiteiden mukaisia.

- **Voimassa olevat aiemmat säännökset**

Kalastusmahdollisuuksista ja niiden jakamisesta jäsenvaltioille päätetään vuosittain annettavien asetusten säännöksissä. Viimeisin asetus on eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2006 22. päivänä joulukuuta 2005 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 52/2006.

Kalavarojen säilyttämisestä teknisten toimenpiteiden avulla Itämeren, Belttien ja Juutinrauman vesialueilla, asetuksen (EY) N:o 1434/98 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 88/98 kumoamisesta 21. päivänä joulukuuta 2005 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2187/2005 on myös merkityksellinen Itämeren kalastuksenhoidon kannalta.

- **Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin**

Ehdotetut toimenpiteet on laadittu yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden mukaisesti, ja ne ovat sopusoinnussa yhteisön kestävän kehityksen politiikan kanssa.

2. KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

- **Intressitahojen kuuleminen**

Pyyntiponnistusrajoituksia koskeva osa ja teknisiä liitännäistoimenpiteitä koskeva osa noudattavat neuvoston joulukuussa 2005 tekemiä päätöksiä, jotka koskevat eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2006 22. päivänä joulukuuta 2005 tehtyä neuvoston asetusta (EY) N:o 52/2006. Niiden osalta kuultiin jo vuonna 2005 kalastusalaa, Itämeren kalastusasioita käsitteleviä valtioista riippumattomia järjestöjä ja asianomaisia jäsenvaltioita.

Maaliskuussa 2006 perustettua Itämeren alueellista neuvoa-antavaa toimikuntaa kuultiin alustavasti toimikunnan täytäntöönpanokomitean kesäkuun 2006 kokouksessa. ICES esitteli ehdotuksen tieteellisen perustan, ja kalastuksen pääosasto selitti sääntöjä, joiden perusteella se vahvistaisi vuoden 2007 TACit ja kiintiöt. Koska yhteisön kalastuksenhoitoa koskevan kuulemismenettelyn parantamista koskevassa tiedonannossa KOM(2006) 246, jonka komissio antoi 24. toukokuuta 2006 neuvostolle ja Euroopan parlamentille, vahvistetaan uudet määräajat lainsäädäntöehdotusten antamiselle ja päätösten tekemiselle, Itämeren alueelliselle neuvoa-antavalle toimikunnalle ei voitu antaa virallista vastausta ennen ehdotuksen tekemistä. Kokouksessa esitetyt alustavat näkökannat otettiin kuitenkin huomioon.

Kokouksessa keskusteltiin kyseisten kahden turskakannan tilasta. Kumpikin turskakanta on ylihyödynnetty, ja itäisen Itämeren kanta kärsii myös lisääntymiskyvyn huonontumisesta. ICES on suositellut läntisen kannan kalastuksen huomattavaa vähentämistä, jotta

[1] KOM(2006) 411, 24.7.2006.

varmistettaisiin kutevan kannan biomassan säilyminen ennalta varautuvan tason yläpuolella, ja itäisen kannan kalastuksen lopettamista, jotta varmistettaisiin kannan elpyminen turvallisiin biologisiin rajoihin. Jos toteutettaisiin sellainen vähennys, jota tarvittaisiin itäisen kannan elvyttämiseen yhdessä vuodessa, se veisi kuitenkin kalastusalalta taloudellisen pohjan ja heikentäisi luottamusta hallinnointijärjestelmään. Sen vuoksi kalastuksen pääosasto oli ehdottanut pitkän aikavälin lähestymistapaa, jossa kalastusta lasketaan vähitellen kestävälle tasolle jo vuodesta 2005 lähtien. Kalastusala tuki tuolloin lähestymistapaa ja sen soveltamisesta seuraavia TACeja.

Kuulemismenettelyn avoimuuden lisäämiseksi komission yksiköt ovat tiedottaneet Itämeren alueelliselle neuvoa-antavalle toimikunnalle kesäkuun kokouksen jälkeen lähestymistavasta, jota todennäköisesti noudatetaan turskakantojen TACien vahvistamisessa.

Pyyntiponnistus- ja valvontatoimenpiteiden osalta kalastusalaa, valtioista riippumattomia järjestöjä ja jäsenvaltioita on kuultu useita kertoja, ja ehdotukseen sisältyvät tekijät kuvastavat erityisesti kalastusalan tekemiä huomautuksia.

- **Asiantuntijatiedon käyttö**

Yhteisö pyytää vuosittain ICESiltä ja tieteellis-teknis-taloudelliselta kalatalouskomitealta (STECF) tieteelliset lausunnot tärkeiden kalakantojen tilasta. Saadut lausunnot kattavat kaikki Itämeren kannat, joille TACia ehdotetaan. Ehdotetut TACit perustuvat lausuntoihin mutta eivät välttämättä noudata niitä kirjaimellisesti. Koska komission tavoitteena on varmistaa kalavarojen kestävä käyttö samalla kun ylläpidetään kalastusmahdollisuuksien vakautta, TACeja voi muuttaa ainoastaan 15 prosenttia yhdestä vuodesta toiseen.

Turskakannoille ehdotetut TACit perustuvat pitkän aikavälin lähestymistapaan, jossa TACit ja pyyntiponnistus pienennetään kestävälle tasolle asteittain useamman vuoden kuluessa. Komissio tuo rinnan tämän esityksen kanssa käsiteltäväksi ehdotuksen monivuotiseksi hoitosuunnitelmaksi Itämeren turskakantojen kalastuksessa. Suunnitelman keskeisenä osana on pyyntiponnistuksen asteittainen vähentäminen kestävälle tasolle pitkällä aikavälillä niin, että saadaan korkea ja vakaa tuotto. Ehdotetut TACit eivät sen vuoksi noudata ICESin lausuntoa lopettaa itäisen Itämeren turskakannan kalastus kannan pelastamiseksi romahdukselta. Ne heijastavat monivuotisessa suunnitelmassa sovellettavaa asteittaista lähestymistapaa.

Itäiselle turskakannalle ehdotettu TAC ei kuitenkaan poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi noudata ehdotetun monivuotisen suunnitelman mukaista tavoitetta vähentää pyyntiponnistusta asteittain. Kannan heikko tila edellyttää tiukempia toimenpiteitä sen estämiseksi, että kanta heikkenee edelleen. Kannan nykyinen tilanne huomioon ottaen kalastuskuolevuuden asteittainen vähentäminen suunnitelmassa esitetyllä 10 prosentilla johtaisi 26 prosentin korotukseen TACissa. Koska tavoitteena on kannan elvyttäminen ja sen varmistaminen, että kantaa hyödynnetään kestävällä tavalla tämän jälkeen, komissio on päättänyt pyrkiä vähentämään kalastuskuolevuutta enemmän. Tämä johtaa 15 prosentin vähennykseen TACissa ja asianomaisten kalastusalusten pyyntiponnistuksen vastaavaan vähennykseen.

Kun huomioon otetaan tätä kantaa koskeva tieteellinen lausunto, komissio kiinnittää erityistä huomiota ehdotetun vähennyksen vaikutukseen itäisen turskakannan tilaan, ja jos neuvosto ei vahvista kannalle pitkän aikavälin hoitosuunnitelmaa, komission on pakko esittää vielä tiukempia toimenpiteitä tulevina vuosina.

Tärkeimmät organisaatiot ja asiantuntijat, joita on kuultu

Tieteellisistä järjestöistä on kuultu kansainvälistä merentutkimusneuvostoa (ICES) ja tieteellis-teknis-taloudellista kalatalouskomiteaa (STECF).

- **Vaikutusten arviointi**

Ehdotettujen toimenpiteiden toteuttaminen merkitsee yhteisön alusten kalastusmahdollisuuksien lisääntymistä Itämerellä. Kilohaili- ja joidenkin silakkakantojen kalastusmahdollisuudet kasvavat, ja ainoastaan turskakantojen kiintiöt pienenevät. Lohen TACia on vähennetty todellisten saalismäärien perusteella, ja sen vuoksi tämän ei odoteta vaikuttavan purettujen saaliiden ensikäden arvoon. Edellyttäen, että hinnat pysyvät muuttumattomina, Itämeren purettujen saaliiden ensikäden arvon odotetaan kuitenkin laskevan noin 12 prosenttia vuonna 2007, koska turskakantojen TACit pienenevät.

Ehdotus ei merkitse ainoastaan lyhyen aikavälin päätöstä vaan on myös osa pidemmän aikavälin lähestymistapaa, jonka avulla kalastus saadaan asteittain vähennettyä pitkällä aikavälillä kestävälle tasolle.

Ehdotuksessa omaksutun lähestymistavan tuloksena on sen vuoksi keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä vähentynyt pyyntiponnistus mutta vakaat tai kasvavat kiintiöt. Lähestymistavan pitkän aikavälin seurauksina ennakoidaan sen vuoksi olevan vähäisempi vaikutus ympäristöön pyyntiponnistuksen vähenemisen myötä, pyyntisektorin pieneneminen alusten lukumäärän ja/tai keskimääräisen aluskohtaisen pyyntiponnistuksen muodossa sekä purettujen saaliiden pysyminen ennallaan tai kasvaminen.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

- **Oikeusperusta**

Tämän ehdotuksen oikeusperusta on neuvoston asetus (EY) N:o 2371/2002 ja erityisesti sen 20 artikla.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- Yksityiskohtainen selvitys

Ehdotuksessa vahvistetaan Itämerellä kalastavien jäsenvaltioiden kalastusmahdollisuudet vuodeksi 2007.

Jäsenvaltioiden kesken jaettavat TACit ja kiintiöt esitetään liitteessä I. Ehdotetut luvut kuvastavat tieteellisiä lausuntoja sekä TACien ja kiintiöiden vahvistamista koskevaa kehystä, jota kuvataan vuoden 2007 kalastusmahdollisuuksista esitetyssä Euroopan komission kannanotossa (komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille).

Molempien turskakantojen TACit ja kiintiöt liittyvät läheisesti liitteessä II vahvistettuihin pyyntiponnistusrajoituksiin ja liitteessä III olevassa 2 kohdassa vahvistettuihin seuranta-, tarkastus- ja valvontatoimenpiteisiin.

Liitteessä III olevat tekniset siirtymätoimenpiteet ovat tärkeitä toimenpiteitä, jotka koskevat kestämättömästä hyödyntämisestä kärsiviä Itämeren kahta turskakantaa. Komissio on esittänyt ehdotuksen monivuotista hoitosuunnitelmaa Itämeren turskakantojen kalastuksessa koskevaksi uudeksi asetukseksi, joka sisältää kaikki nämä toimenpiteet [KOM(2006) 411]. Neuvoston odotetaan hyväksyvän ehdotuksen vuoden 2007 alkupuolella.

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2007

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002[2] ja erityisesti sen 20 artiklan,

ottaa huomioon TACien ja kiintiöiden vuosittaiseen hallinnoimiseen liittyvien lisäedellytysten käyttöönottamisesta 6 päivänä toukokuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 847/96[3] ja erityisesti sen 2 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 2371/2002 4 artiklassa edellytetään, että neuvosto toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan vesialueille pääsy ja vesiluonnonvarojen käyttöoikeus sekä kestävän kalastustoiminnan harjoittaminen, ottaen huomioon käytettävissä olevat tieteelliset lausunnot sekä erityisesti tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean laatiman kertomuksen.

(2) Asetuksen (EY) N:o 2371/2002 20 artiklan mukaan neuvosto vahvistaa kalastusmahdollisuudet kalastus- tai kalastusryhmäkohtaisesti ja jakaa ne jäsenvaltioille.

(3) Kalastusmahdollisuuksien tehokkaan hallinnoinnin varmistamiseksi olisi vahvistettava kalastustoiminnan harjoittamista koskevat erityisedellytykset.

(4) On tarpeen säätää tietyt periaatteet ja kalastuksen hallintoa koskevat menettelyt yhteisön tasolla niin, että jäsenvaltiot voivat varmistaa lippunsa alla purjehtivien alusten hallinnoinnin.

(5) Asetuksen (EY) N:o 2371/2002 3 artiklassa annetaan kalastusmahdollisuuksien jaon kannalta tärkeät määritelmät.

(6) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 847/96 2 artiklan mukaisesti on määriteltävä kannat, joihin sovelletaan siinä tarkoitettuja eri toimenpiteitä.

---

[2] EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.
[3] EYVL L 115, 9.5.1996, s. 3.

(7) Kalastusmahdollisuudet olisi käytettävä alaa koskevan yhteisön lainsäädännön ja erityisesti seuraavien asetusten mukaisesti: kalastusalusten merkitsemistä ja asiakirjoilla todistamista koskevista yksityiskohtaisista erityissäännöistä 20 päivänä toukokuuta 1987 annettu komission asetus (ETY) N:o 1381/87[4], jäsenvaltioiden kalansaalistietojen kirjaamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä syyskuuta 1983 annettu komission asetus (ETY) N:o 2807/83[5], yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2847/93[6], alusten satelliittiseurantajärjestelmää koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 18 päivänä joulukuuta 2003 annettu komission asetus (EY) N:o 2244/2003[7], kalastusalusten ominaisuuksista 22 päivänä syyskuuta 1986 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2930/86[8], Koillis-Atlantilla kalastavien jäsenvaltioiden saaliiden määriä koskevien tilastojen toimittamisesta 17 päivänä joulukuuta 1991 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3880/91[9] ja kalavarojen säilyttämisestä teknisten toimenpiteiden avulla Itämeren, Belttien ja Juutinrauman vesialueilla 21 päivänä joulukuuta 2005 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2187/2005[10].

(8) Kalakantojen suojelun edistämiseksi olisi vuonna 2007 pantava täytäntöön eräitä täydentäviä valvontatoimenpiteitä ja kalastuksen teknisiä edellytyksiä.

(9) Yhteisön kalastajien toimeentulon turvaamiseksi on tärkeää avata nämä kalastusmahdollisuudet 1 päivästä tammikuuta 2007. Ottaen huomioon asian kiireellisyys on ehdottoman tärkeää myöntää poikkeus Euroopan unionista tehdyn sopimuksen sekä Euroopan yhteisön, Euroopan hiili- ja teräsyhteisön ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimusten liitteenä olevan kansallisten kansanedustuslaitosten asemaa Euroopan unionissa koskevan pöytäkirjan I kohdan 3 alakohdassa tarkoitettuun kuuden viikon määräaikaan,

---

4 EYVL L 132, 21.5.1987, s. 9.

5 EYVL L 276, 10.10.1983, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1965/2001 (EYVL L 268, 9.10.2001, s. 23).

6 EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1954/2003 (EUVL L 289, 7.11.2003, s. 1).

7 EUVL L 333, 20.12.2003, s. 17.

8 EYVL L 274, 25.9.1986, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 3259/94 (EYVL L 339, 29.12.1994, s. 11).

9 EYVL L 365, 31.12.1991, s. 1.

10 EUVL L 16, 20.1.2005, s. 184.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU
Soveltamisala ja määritelmät

1 artikla
Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan vuodeksi 2007 eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuudet Itämerellä sekä niihin liittyvät edellytykset, joiden mukaisesti näitä kalastusmahdollisuuksia voidaan käyttää.

2 artikla
Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan yhteisön kalastusaluksiin, jäljempänä ’yhteisön alukset’, sekä Itämerellä toimiviin kolmansien maiden lipun alla purjehtiviin ja niissä rekisteröityihin kalastusaluksiin.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tätä asetusta ei sovelleta kalastustoimintaan, jota harjoitetaan yksinomaan tieteellisiin tutkimustarkoituksiin asianomaisen jäsenvaltion luvalla ja sen alaisuudessa, jos kyseisestä toiminnasta on annettu ennakolta tieto komissiolle ja sille jäsenvaltiolle, jonka vesillä tutkimukset suoritetaan.

3 artikla
Määritelmät

Asetuksen (EY) N:o 2371/2002 3 artiklassa säädettyjen määritelmien lisäksi tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

a) kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) vyöhykkeet siten kuin ne määritellään asetuksessa (ETY) N:o 3880/91;

b) ’Itämerellä’ tarkoitetaan ICES-alueita III b, III c ja III d;

c) ’suurimmalla sallitulla saaliilla (TAC)’ tarkoitetaan sitä määrää, joka voidaan pyytää kustakin kannasta kunakin vuonna;

d) ’kiintiöllä’ tarkoitetaan yhteisölle, jäsenvaltiolle tai kolmannelle maalle TACista myönnettyä osuutta.

II LUKU
Kalastusmahdollisuudet ja niihin liittyvät edellytykset

4 artikla
Saalisrajoitukset ja niiden jakaminen

Saalisrajoitukset, niiden jakaminen jäsenvaltioiden kesken ja asetuksen (EY) N:o 847/96 2 artiklan mukaiset lisäedellytykset vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I.

5 artikla
Jakamista koskevat erityissäännökset

1. Liitteessä I vahvistettu saalisrajoitusten jakaminen jäsenvaltioiden kesken ei kuitenkaan rajoita seuraavia:

   a) asetuksen (EY) N:o 2371/2002 20 artiklan 5 kohdan mukaisesti tehtävät vaihdot;

   b) asetuksen (ETY) N:o 2847/93 21 artiklan 4 kohdan, 23 artiklan 1 kohdan ja 32 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehtävät kiintiöiden uudelleen jakamiset;

   c) asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklan nojalla myönnettävät saaliiden lisäpurkamiset;

   d) asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklan mukaisesti pidettävät määrät;

   e) asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan mukaisesti tehtävät vähennykset.

2. Vuodelle 2008 siirrettävien kiintiöiden pidättämistä varten voidaan asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklan 2 kohtaa soveltaa mainitusta asetuksesta poiketen kaikkiin kantoihin, joihin sovelletaan analyyttistä TACia.

6 artikla
Saaliita ja sivusaaliita koskevat edellytykset

1. Aluksella saa pitää tai siitä saa purkaa sellaisiin kantoihin kuuluvia kaloja, joille on vahvistettu saalisrajoitukset, ainoastaan jos:

   a) saaliit on pyydetty sellaisen jäsenvaltion aluksilla, jolla on kiintiö, eikä tämä kiintiö ole täyttynyt;

   b) saaliit ovat osa yhteisön osuutta, jota ei ole jaettu jäsenvaltioiden kesken kiintiöiksi, eikä tämä osuus ole täyttynyt;

   c) muut kalalajit kuin silakat ja kilohailit ovat sekoittuneina muihin kalalajeihin ja nämä saaliit on pyydetty trooleilla, kierrenuotilla tai niiden kaltaisilla pyydyksillä, joiden silmäkoko on alle 32 millimetriä, eikä saaliita ole lajiteltu aluksella tai purkamisen yhteydessä.

2. Kaikki alukselta puretut määrät on luettava kiintiöön tai, jos yhteisön osuutta ei ole jaettu jäsenvaltioiden kesken kiintiöiksi, yhteisön osuuteen, paitsi jos saalis on pyydetty 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.

3. Kun jäsenvaltiolle myönnetty silakkakiintiö on käytetty, kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivat yhteisössä rekisteröidyt alukset, jotka harjoittavat sellaista kalastusta, johon sovelletaan asianomaista kiintiötä, eivät saa purkaa lajittelemattomia silakkaa sisältäviä saaliita.

7 artikla
Pyyntiponnistusrajoitukset

Pyyntiponnistusrajoitukset vahvistetaan liitteessä II.

8 artikla
Tekniset ja valvontaa koskevat siirtymätoimenpiteet

Tekniset ja valvontaa koskevat siirtymätoimenpiteet vahvistetaan liitteessä III.

III LUKU
Loppusäännökset

9 artikla
Tietojen toimittaminen

Kun jäsenvaltiot lähettävät komissiolle pyydettyjen kantojen purettujen saaliiden määriin liittyviä tietoja asetuksen (ETY) N:o 2847/93 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti, niiden on käytettävä tämän asetuksen liitteessä I vahvistettuja kantojen koodeja.

10 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä […]

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

Yhteisön aluksiin sovellettavat purettavien saaliiden enimmäismäärät ja niihin liittyvät edellytykset pyyntirajoitusten vuosittaista hallinnointia varten alueilla, joilla on laji- ja aluekohtaisia pyyntirajoituksia

Seuraavissa taulukoissa vahvistetaan TACit ja kiintiöt (tonneina elopainoa, jollei toisin mainita) kannoittain, niiden jako jäsenvaltioille ja niihin liittyvät edellytykset kiintiöiden vuosittaista hallinnointia varten.

Laji:	Silakka *Clupea harengus*	Alue:	Osa-alueet 30–31 HER/3D30.; HER/3D31.
Suomi	72 230	Analyyttinen TAC.	
Ruotsi	15 870	Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa.	
EY	88 100	Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa.	
		Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.	
TAC	88 100		

Laji:	Silakka *Clupea harengus*	Alue:	Osa-alueet 22–24 HER/3B23.; HER/3C22.; HER/3D24.
Tanska	7 359	Analyyttinen TAC.	
Saksa	28 966	Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa.	
Suomi	4	Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa.	
Puola	6 831	Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.	
Ruotsi	9 340		
EY	52 500		
TAC	52 500		

Laji:	Silakka *Clupea harengus*	Alue:	Osa-alueet 25–27, 28.2, 29 ja 32 HER/3D25.; HER/3D26.; HER/3D27.; HER/3D28.; HER/3D29.; HER/3D32.
Tanska	2 931	Analyyttinen TAC.	
Saksa	777	Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa ei sovelleta.	
Viro	14 967	Asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa ei sovelleta.	
Suomi	29 215	Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.	
Latvia	3 693		
Liettua	3 889		
Puola	33 190		
Ruotsi	44 556		
EY	133 218		
TAC	147 200		

Laji:	Silakka *Clupea harengus*	Alue:	Osa-alue 28.1 HER/03D.RG
Viro	15 701	Analyyttinen TAC.	
Latvia	18 299	Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa.	
		Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa.	
EY	34 000	Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.	
TAC	34 000		

Laji	Turska *Gadus morhua*	Alue:	Osa-alueet 25–32 (EY:n vedet) COD/3D25.; COD/3D26.; COD/3D27.; COD/3D28.; COD/3D29.; COD/3D30.; COD/3D31.; COD/3D32.
Tanska	8 849	Analyyttinen TAC.	
Saksa	3 520	Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa ei sovelleta.	
Viro	862	Asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa ei sovelleta.	
Suomi	677	Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.	
Latvia	3 290		
Liettua	2 168		
Puola	10 191		
Ruotsi	8 965		
EY	38 522		
TAC	41 820		

Laji:	Turska *Gadus morhua*	Alue:	Osa-alueet 22–24 (EY:n vedet) COD/3B23.; COD/3C22.; COD/3D24.
Tanska	10 537	Analyyttinen TAC.	
Saksa	5 152	Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa.	
Viro	234	Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa.	
Suomi	207	Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.	
Latvia	872		
Liettua	565		
Puola	2 819		
Ruotsi	3 754		
EY	24 140		
TAC	24 140		

Laji:	Puna-kampela *Pleuronectes platessa*	Alue:	IIIbcd (EY:n vedet) PLE/3B23.; PLE/3C22.; PLE/3D24.; PLE/3D25.; PLE/3D26.; PLE/3D27.; PLE/3D28.; PLE/3D29.; PLE/3D30.; PLE/3D31.; PLE/3D32.
Tanska	2 697	Varo-TAC.	
Saksa	300	Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa.	
Ruotsi	203	Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa.	
Puola	565	Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.	
EY	3 766		
TAC	Ei merkitystä		

Laji:	Lohi *Salmo salar*		Alue:	IIIbcd (EY:n vedet) osa-aluetta 32 lukuun ottamatta SAL/3B23.; SAL/3C22.; SAL/3D24.; SAL/3D25.; SAL/3D26.; SAL/3D27.; SAL/3D28.; SAL/3D29.; SAL/3D30.; SAL/3D31.
Tanska	74 808	(1)	Analyyttinen TAC.	
Saksa	8 323	(1)	Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa ei sovelleta.	
Viro	7 603	(1)	Asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa ei sovelleta.	
Suomi	93 280	(1)	Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.	
Latvia	47 581	(1)		
Liettua	5 593	(1)		
Puola	22 694	(1)		
Ruotsi	101 119	(1)		
EY	361 001	(1)		
TAC	368 000	(1)		

(1) Yksittäisinä kaloina ilmaistuna.

Laji:	Lohi *Salmo salar*		Alue:	Osa-alue 32 SAL/3D32.
Viro	1 581	(1)	Analyyttinen TAC.	
Suomi	13 838	(1)	Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa ei sovelleta.	
			Asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa ei sovelleta.	
EY	15 419	(1)	Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.	
TAC	17 000	(1)		

(1) Yksittäisinä kaloina ilmaistuna.

Laji:	Kilohaili *Sprattus sprattus*	Alue:	IIIbcd (EY:n vedet) SPR/3B23.; SPR/3C22.; SPR/3D24.; SPR/3D25.; SPR/3D26.; SPR/3D27.; SPR/3D28.; SPR/3D29.; SPR/3D30.; SPR/3D31.; SPR/3D32.
Tanska	42 310	Analyyttinen TAC.	
Saksa	26 805	Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa ei sovelleta.	
Viro	49 131	Asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa ei sovelleta.	
Suomi	22 148	Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.	
Latvia	59 339		
Liettua	21 465		
Puola	125 927		
Ruotsi	81 793		
EY	428 918		
TAC	477 000		

II LIITE

1. Pyyntiponnistusrajoitukset

1.1. Kalastaminen trooleilla, nuotilla tai muilla vastaavilla pyydyksillä, joiden silmäkoko on vähintään 90 millimetriä, taikka pohjaan lasketuilla tavallisilla verkoilla, pussiverkoilla tai riimuverkoilla, joiden silmäkoko on vähintään 90 millimetriä, taikka pohjasiimoilla on kiellettyä:

a) 15 päivästä maaliskuuta 14 päivään toukokuuta osa-alueilla 22–24; ja

b) 15 päivästä kesäkuuta 14 päivään syyskuuta osa-alueilla 25–27.

1.2. Jäsenvaltioiden on varmistettava niiden lipun alla purjehtivien alusten osalta, että kalastaminen trooleilla, nuotilla tai muilla vastaavilla pyydyksillä, joiden silmäkoko on vähintään 90 millimetriä, taikka pohjaan lasketuilla tavallisilla verkoilla, pussiverkoilla tai riimuverkoilla, joiden silmäkoko on vähintään 90 millimetriä, taikka pohjasiimoilla on kiellettyä:

a) 57 kalenteripäivää osa-alueilla 22–24 15 päivästä maaliskuuta 14 päivään toukokuuta kestävän ajanjakson lisäksi

b) 51 kalenteripäivää osa-alueille 25–27 15 päivästä kesäkuuta 14 päivään syyskuuta kestävän ajanjakson lisäksi.

1.3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komission pyynnöstä kuvaus järjestelmästä, jota sovelletaan 1.2. kohdan noudattamiseksi.

1.4. Poiketen siitä, mitä 1.1. ja 1.2. kohdassa säädetään, kokonaispituudeltaan alle 12-metriset yhteisön alukset saavat pitää aluksella ja purkaa turskaa enintään 10 prosenttia aluksella pidettävästä tai purettavasta kokonaissaalista elopainona ilmaistuna, kun ne kalastavat tavallisilla verkoilla, pussiverkoilla ja/tai riimuverkoilla, joiden silmäkoko on vähintään 110 millimetriä.

III LIITE
Tekniset ja valvontaa koskevat siirtymätoimenpiteet

1. Kalastusta koskevat rajoitukset

1.1. Kaikki kalastustoiminta seuraavien peräkkäisten, WGS84-koordinaattijärjestelmää käyttäen mitattavien pisteiden kautta kulkevien loksodromien rajaamalla alueella on kiellettyä 1 päivästä toukokuuta 31 päivään lokakuuta:

Alue 1:

– 55°45'N, 15°30'E

– 55°45'N, 16°30'E

– 55°00'N, 16°30'E

– 55°00'N, 16°00'E

– 55°15'N, 16°00'E

– 55°15'N, 15°30'E

– 55°45'N, 15°30'E

Alue 2:

– 55°00'N, 19°14'E

– 54°48'N, 19°20'E

– 54°45'N, 19°19'E

– 54°45'N, 18°55'E

– 55°00'N, 19°14'E

Alue 3:

– 56°13'N, 18°27'E

– 56°13'N, 19°31'E

– 55°59'N, 19°13'E

– 56°03'N, 19°06'E

– 56°00'N, 18°51'E

– 55°47'N, 18°57'E

– 55°30'N, 18°34'E

– 56°13'N, 18°27'E

1.2. Poiketen siitä, mitä 1.1. kohdassa säädetään, kalastaminen tavallisilla verkoilla, pussiverkoilla tai riimuverkoilla, joiden silmäkoko on vähintään 157 millimetriä, tai siimoilla, on sallittua. Kun kalastetaan siimoilla, turskaa ei saa pitää aluksella.

2. Seuranta, tarkastukset ja valvonta turskakantojen elvyttämisen yhteydessä Itämerellä

2.1. Erityislupa turskan kalastukseen Itämerellä

2.1.1. Poiketen siitä, mitä erityiskalastuslupia koskevista yleisistä säännöistä 27 päivänä kesäkuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1627/94[11] 1 artiklan 2 kohdassa säädetään, kaikilla vähintään 8 metrin pituisilla yhteisön aluksilla, joilla on aluksella pyydys, jonka silmäkoko on vähintään 90 millimetriä, tai jotka käyttävät tällaista pyydystä, on oltava erityislupa turskankalastukseen Itämerellä.

2.1.2. Jäsenvaltio voi myöntää 2.1.1. kohdassa tarkoitetun erityisluvan turskan kalastukseen ainoastaan yhteisön aluksille, joilla on yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2005 22 päivänä joulukuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 27/2005[12] liitteessä III olevan 6.2.1. kohdan mukainen erityislupa turskan kalastukseen Itämerellä vuonna 2005. Jäsenvaltio voi kuitenkin myöntää erityisluvan turskan kalastukseen yhteisön alukselle, joka purjehtii kyseisen jäsenvaltion lipun alla ja on rekisteröity yhteisössä, vaikka aluksella ei olisikaan erityislupaa vuonna 2005, jos se varmistaa, että vastaava määrä kapasiteettia kilowatteina (kW) mitattuna estetään kalastamasta Itämerellä pyydyksellä, jonka silmäkoko on vähintään 90 millimetriä.

2.1.3. Kunkin jäsenvaltion on laadittava ja pidettävä ajan tasalla luettelo aluksista, joilla on erityislupa turskan kalastukseen Itämerellä, sekä saatettava se komission ja muiden Itämereen rajoittuvien jäsenvaltioiden saataville virallisilla Internet-sivuillaan.

2.1.4. Yhteisön aluksen päällikön tai hänen edustajansa, jolle jokin jäsenvaltio on myöntänyt erityisluvan turskan kalastukseen Itämerellä, on pidettävä kalastusaluksella jäljennös mainitusta luvasta.

2.2. Kalastuspäiväkirjat

2.2.1. Poiketen siitä, mitä yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston

[11] EYVL L 171, 6.7.1994, s. 7.
[12] EUVL L 12, 14.1.2005, s. 1.

asetuksen (ETY) N:o 2847/93[13] 6 artiklan 4 kohdassa säädetään, vähintään 8-metristen yhteisön alusten päälliköiden on pidettävä toiminnastaan kalastuspäiväkirjaa asetuksen (ETY) N:o 2847/93 6 artiklan mukaisesti.

2.2.2. Satelliittiseurantajärjestelmällä (VMS) varustettujen alusten osalta jäsenvaltioiden on tarkistettava, että kalastuksen seurantakeskuksen saamat tiedot vastaavat kalastuspäiväkirjaan kalastuksesta VMS-tietoja käyttäen kirjattuja tietoja. Nämä ristiintarkastukset on säilytettävä sähköisessä muodossa kolmen vuoden ajan.

2.2.3. Kunkin jäsenvaltion on pidettävä yllä yhteystietoja kalastuspäiväkirjojen, purkamisilmoitusten ja tämän liitteen 2.8. kohdassa täsmennettyjen ennakkoilmoitusten toimittamista varten, ja tietojen on oltava saatavilla jäsenvaltion virallisella Internet-sivustolla.

2.3. Kalastuspäiväkirjojen sallitut poikkeamat

2.3.1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2807/83 5 artiklan 2 kohdassa säädetään, sallittu poikkeama x arvioitaessa aluksella pidettävien sellaisten kalojen määrää kilogrammoina, joille on määritetty TAC, on 8 prosenttia kalastuspäiväkirjamerkinnästä.

2.3.2. Sellaisten saaliiden osalta, jotka puretaan lajittelematta, arvioidut määrät saavat poiketa enintään 8 prosenttia aluksella pidetystä kokonaismäärästä.

2.4. Saalistietojen sähköinen kirjaaminen ja toimittaminen

2.4.1. Poiketen siitä, mitä jäsenvaltioiden kalansaalistietojen kirjaamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä syyskuuta 1983 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2807/83[14] 1 artiklassa säädetään, aluksiin, joissa on VMS-laitteet, voidaan asentaa lippujäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymät toimivat tietokoneistetut välineet kalastuspäiväkirjaan kirjattavaa kalastustoiminnan sähköistä kirjaamista ja ilmoitusten tekemistä varten.

2.4.2. Edellä 2.4.1. kohdassa tarkoitettujen alusten on lähetettävä kaikki kalastustoiminnasta kirjatut tiedot, jotka vaaditaan kirjattaviksi kalastuspäiväkirjaan, lippujäsenvaltion kalastuksen seurantakeskukseen. Lippujäsenvaltion kalastuksen seurantakeskuksen on varmistettava, että tällaiset tiedot kirjataan sähköisessä muodossa ja säilytetään kolmen vuoden ajan.

2.4.3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kalastuksen seurantakeskukset saavat 2.4.2. kohdassa tarkoitetut tiedot vähintään päivittäin tai useammin, jos kalastuksen seurantakeskus niin vaatii.

---

[13] EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1.

[14] EYVL L 276, 10.10.1983, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1804/2005 (EUVL L 290, 4.11.2005, s. 10).

2.4.4. Lippujäsenvaltion on välitettävä 2.4.2. kohdan mukaisesti saadut tiedot rannikkovaltion kalastuksen seurantakeskukselle päivittäin niin kauan, kun niiden kalastusalukset ovat kyseisen rannikkovaltion vesillä. Rannikkovaltion kalastuksen seurantakeskus voi vaatia saada tiedot useammin.

2.5. Pyyntiponnistustietojen kirjaaminen

2.5.1. Kalastusalusten on välitettävä asetuksen (ETY) N:o 2847/93 19 b artiklassa säädetyt tiedot lippujäsenvaltion kalastuksen seurantakeskukselle ja lisättävä ne komission asetuksen (EY) N:o 2244/2003 13 artiklassa tarkoitettuun sähköiseen tietokantaansa.

2.5.2. Asetuksen (ETY) N:o 2847/93 19 b artiklaa ei sovelleta aluksiin, joilla on VMS-laitteet.

2.6. Pyyntiponnistuksen seuranta ja valvonta

2.6.1. Lippujäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on seurattava ja valvottava seuraavien noudattamista:

a) liitteessä II olevassa 1.1. ja 1.2. kohdassa säädetyt pyyntiponnistusrajoitukset;

b) tässä liitteessä olevassa 1 kohdassa säädetyt kalastusta koskevat rajoitukset.

2.6.2. Kunkin jäsenvaltion on laadittava luettelo aluksista, joihin sovelletaan tämän asetuksen liitteessä II olevan 1.1. ja 1.2. kohdan säännöksiä, kunkin vuoden 31 päivään tammikuuta mennessä sekä pidettävä luetteloa ajan tasalla ja asetettava se saataville viralliselle Internet-sivustolleen. Luettelossa on oltava merkintä kalenteripäivien määrästä, jonka kukin alus on käyttänyt liitteessä II olevassa 1.1. ja 1.2. kohdassa määritellyillä alueilla.

2.6.3. Edellä 2.6.2. kohdassa tarkoitettua luetteloa on päivitettävä päivittäin, jotta siitä näkyy kunkin aluksen käyttämät päivät.

2.7. Erityisalueille saapuminen tai niiltä poistuminen

2.7.1. Kalastusalus voi aloittaa kalastustoiminnan yhteisön vesillä osa-alueilla 22–24 (alue A) tai osa-alueilla 25–27 (alue B), kun sillä on alle 100 kilogrammaa turskaa aluksella.

2.7.2. Kun kalastusalus poistuu joko alueelta A tai B taikka osa-alueilta 28–32 (alue C), kun sillä on yli 100 kilogrammaa turskaa aluksella, sen on

a) mentävä suoraan sillä alueella olevaan satamaan, jolla se on kalastanut, ja purettava kalat, tai

b) mentävä suoraan sen alueen ulkopuolella olevaan satamaan, jolla se on kalastanut, ja purettava kalat.

c) Aluksen poistuessa alueelta, jolla se on kalastanut, on verkot säilytettävä siten, etteivät ne ole käyttövalmiita, mikä edellyttää seuraavaa:

i) verkot, painot ja vastaavat osat on irrotettava niiden trooliovista, veto- tai hinausköysistä tai -vaijereista;

ii) kannella tai kannen yläpuolella olevat verkot on kiinnitettävä tukevasti johonkin kansirakenteen osaan.

2.8. Ennakkoilmoitus

2.8.1. Osa-alueelta 22–24 (alue A), osa-alueelta 25–27 (alue B) tai osa-alueelta 28–32 (alue C) yli 300 kilogrammaa turskaa aluksella poistuvan yhteisön aluksen päällikön on ilmoitettava lippujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kaksi tuntia ennen alueelta poistumista

a) poistumisen kellonaika ja sijainti,

b) kaikkien aluksella pidettyjen saaliiden määrät elopainona lajeittain.

Tämä velvoite ei koske aluksia, joihin sovelletaan tämän liitteen 2.4. kohtaa.

2.8.2. Myös yhteisön kalastusaluksen päällikön edustaja voi tehdä 2.8.1. kohdassa säädetyn ilmoituksen.

2.8.3. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2847/93 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, sellaisen yhteisön aluksen päällikön, jolla on yli 300 kilogrammaa turskaa elopainona, tai päällikön edustajan, on ilmoitettava sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa purkaminen tapahtuu, vähintään tunti ennen purkamispaikkaan saapumista

a) purkamispaikan nimi,

b) arvioitu kyseiseen purkamispaikkaan saapumisaika,

c) kaikkien aluksella pidettyjen saaliiden määrät elopainona lajeittain.

2.9. Nimetyt satamat

2.9.1. Kun aluksella on yli 750 kilogrammaa turskaa elopainona, turskan saa purkaa ainoastaan nimetyissä satamissa.

2.9.2. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä satamat, joissa yli 750 kilogrammaa suuremmat Itämeren turskamäärät voidaan purkaa.

2.9.3. Kunkin jäsenvaltion, joka on vahvistanut luettelon nimetyistä satamista, on 15 päivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta laitettava saataville virallisella Internet-sivustollaan luettelo nimetyistä satamista ja pidettävä se ajan tasalla.

2.10. Ensi kerran puretun turskan punnitseminen

2.10.1. Kalastusalukset, joilla on aluksella yli 100 kilogrammaa turskaa, eivät saa aloittaa saaliin purkamista ennen kuin purkamispaikan toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet siihen luvan.

2.10.2. Jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että kaikki Itämerestä pyydetyt turskamäärät, jotka on purettu kyseisessä jäsenvaltiossa, punnitaan valvojien läsnä ollessa ennen niiden kuljettamista muualle kyseisestä purkamissatamasta.

2.11. Tarkastusten vertailuarvot

Kunkin Itämeren rannalla sijaitsevan jäsenvaltion on vahvistettava tarkastuksille erityiset vertailuarvot. Näitä vertailuarvoja on ajoittain tarkistettava saavutettujen tulosten tarkastelun perusteella. Tarkastusten vertailuarvojen on kehityttävä asteittain, kunnes lisäyksessä 1 vahvistetut vertailuarvot on saavutettu.

2.12. Kauttakulku- ja jälleenlaivaamiskielto

2.12.1. Alus ei saa kulkea turskankalastukselta kielletyn alueen kautta, ellei aluksella oleva pyydys ole tukevasti kiinnitettynä ja varastoituna 2.7.2. kohdan c alakohdan mukaisesti.

2.12.2. Turskan jälleenlaivaus saa tapahtua vain toimivaltaisten viranomaisten jälleenlaivaukseen nimeämässä satamassa.

2.13. Itämeren turskan kuljettaminen

Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2847/93 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, kokonaispituudeltaan vähintään 8-metrisen yhteisön aluksen päällikön on täytettävä purkamisilmoitus, kun kala kuljetetaan muualle kuin purkamis- tai tuontipaikkaan.

Purkamisilmoituksen on seurattava asetuksen (ETY) N:o 2847/93 13 artiklan 1 kohdassa säädettyjä kuljetusasiakirjoja.

2.14. Yhteinen valvonta ja tarkastajien vaihto

2.14.1. Kyseisten jäsenvaltioiden on toteutettava yhteisiä tarkastus- ja valvontatoimia ja vahvistettava sitä varten yhteiset toimintamenettelyt.

2.14.2. Yhteisiin tarkastus- ja valvontatoimiin osallistuvien jäsenvaltioiden on varmistettava, että kunkin osallistuvan jäsenvaltion tarkastajia kutsutaan ottamaan osaa ainakin näihin toimiin.

2.14.3. Komission tarkastajat voivat osallistua näihin yhteisiin tarkastus- ja valvontatoimiin.

2.14.4. Yhteisön kalastuksenvalvontavirasto kutsuu toimivaltaisten kansallisten tarkastusviranomaisten kokouksen koolle ennen 15 päivää marraskuuta 2007 sovittamaan yhteen vuoden 2008 yhteistä tarkastus- ja valvontaohjelmaa.

2.15. Kansalliset valvontaohjelmat

2.15.1. Kunkin asianomaisen jäsenvaltion on määriteltävä kansallinen valvontaohjelma Itämerelle lisäyksen 2 mukaisesti.

2.15.2. Kunkin asianomaisen jäsenvaltion on vahvistettava tarkastuksille erityiset vertailuarvot lisäyksen 1 mukaisesti. Näitä vertailuarvoja on ajoittain tarkistettava saavutettujen tulosten tarkastelun perusteella. Tarkastusten vertailuarvojen on kehityttävä asteittain, kunnes lisäyksessä 2 vahvistetut tavoitevertailuarvot on saavutettu.

2.15.3. Kunkin asianomaisen jäsenvaltion on ennen 31 päivää tammikuuta 2007 saatettava komission ja muiden Itämereen rajoittuvien jäsenvaltioiden saataville virallisilla Internet-sivuillaan 2.15.1. kohdassa tarkoitettu kansallinen valvontaohjelma ja sen täytäntöönpanon aikataulu.

2.15.4. Komissio kutsuu koolle kalastus- ja vesiviljelyalan komitean kokouksen Itämeren turskakantoja koskevien kansallisten valvontaohjelmien noudattamisen ja niiden tulosten arvioimiseksi.

2.16. Erityinen seurantaohjelma

2.16.1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2847/93 34 c artiklan 1 kohdan 4 alakohdassa säädetään, kyseisten turskakantojen erityinen valvonta- ja tarkastusohjelma voi jatkua pitempään kuin kolmen vuoden ajan.

Liitteen III lisäys 1

Tarkastuksia koskevat erityiset vertailuarvot

Tavoite

1. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava tarkastuksille erityiset vertailuarvot tämän liitteen mukaisesti.

Strategia

2. Kalastustoimien tarkastukset ja valvonta on keskitettävä aluksiin, jotka todennäköisesti pyytävät turskaa. Turskan kuljetuksia ja kaupan pitämistä koskevia satunnaistarkastuksia on lisäksi käytettävä ristiintarkastusmekanismina, jolla testataan tarkastusten ja valvonnan tehokkuutta.

Painopisteet

3. Eri pyydystyypit asetetaan erilaiseen tärkeysjärjestykseen riippuen siitä laajuudesta, jolla kalastusmahdollisuuksia koskevia rajoituksia laivastoihin sovelletaan. Sen vuoksi kunkin jäsenvaltion on vahvistettava omat painopisteensä.

Otanta

4. Kunkin jäsenvaltion on eriteltävä ja kuvattava, mitä näytteenottostrategiaa sovelletaan.

   Komissio saa pyynnöstä jäsenvaltion käyttämän näytteenottosuunnitelman.

Tavoitteena olevat vertailuarvot

5. Kunkin jäsenvaltion on pantava tarkastussuunnitelmansa täytäntöön kuukauden kuluessa tämän asetuksen hyväksymisestä ottaen huomioon jäljempänä asetetut tavoitteet.

   a. Tarkastusten taso satamissa

   Pääsääntöisesti olisi saavutettava vähintään sellainen tarkkuus, joka saataisiin yksinkertaisella satunnaisotannalla, kun tarkastukset kattavat 20 painoprosenttia turskan puretuista saaliista kaikki purkupaikat mukaan luettuina.

   b. Kaupan pitämistä koskevien tarkastusten taso

   Huutokaupassa myytäväksi tarjotuista turskamääristä on tarkastettava 5 prosenttia.

   c. Merellä tehtävien tarkastusten taso

   Joustava vertailuarvo: vahvistetaan kunkin alueen kalastustoiminnan yksityiskohtaisen analysoinnin jälkeen. Merellä käytettävien vertailuarvojen on viitattava valvontapäivien lukumäärään merellä turskanhoitoalueella; erityisalueiden valvontapäiville voidaan vahvistaa erillinen vertailuarvo.

d. Ilmavalvonnan taso

Joustava vertailuarvo: vahvistetaan kunkin alueen kalastustoiminnan yksityiskohtaisen analysoinnin jälkeen ottaen huomioon jäsenvaltion käytettävissä olevat resurssit.

Liitteen III lisäys 2

Kansallisten valvontaohjelmien sisältö

Kansallisissa valvontaohjelmissa on muun muassa määriteltävä seuraavat tekijät.

1. Valvontaresurssit

Henkilöresurssit

1.1. Maissa ja merellä toimivien tarkastajien lukumäärä sekä näiden toiminta-ajankohdat ja -alueet.

Tekniset resurssit

1.2. Valvonta-alusten ja ilma-alusten lukumäärä sekä niiden toiminta-ajankohdat ja -alueet.

Taloudelliset resurssit

1.3. Henkilöresursseihin, valvonta-aluksiin ja ilma-aluksiin osoitettava talousarviomääräraha.

2. Kalastustoiminnan kirjaaminen ja ilmoitusten tekeminen sähköisesti

Kuvaus liitteessä III olevan 2.4., 2.5., 2.6. ja 2.8. kohdan noudattamisen varmistamiseksi käyttöönotetuista järjestelmistä.

3. Satamien nimeäminen

Tarvittaessa luettelo turskan purkamiseen nimetyistä satamista liitteessä III olevan 2.9. kohdan mukaisesti.

4. Alueelle saapumista ja alueelta poistumista koskeva ilmoitus

Kuvaus liitteessä III olevan 2.7. kohdan säännösten noudattamisen varmistamiseksi toteutetuista järjestelmistä.

5. Saaliiden purkamisen valvonta

Kuvaus liitteessä III olevan 2.2., 2.3., 2.10., 2.12., ja 2.13. kohdan säännösten noudattamisen varmistamiseksi käytettävissä olevista välineistä sekä toteutetuista järjestelmistä.

6. Tarkastusmenettelyt

Kansallisissa valvontaohjelmissa määritellään menettelyt, joita noudatetaan:

a) suoritettaessa tarkastuksia maissa ja merellä,

b) oltaessa yhteydessä muiden jäsenvaltioiden nimeämiin, turskaa koskevan kansallisen valvontaohjelman vastuullisiin toimivaltaisiin viranomaisiin,

c) toteutettaessa yhteistä valvontaa ja tarkastajien vaihtoa, mukaan lukien toisten jäsenvaltioiden vesialueilla toimivien tarkastajien valtuuksia ja toimivaltaa koskevat määrittelyt.